

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 217. Quid notandum sit circa distinctionem famæ & honoris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42561

» Non esse mortale, ad vitanda gravia tormenta,
 » falsum crimen sibi imponere, ex quo etiam mors
 » sequatur, quia non tenetur homo cum tantis
 » cruciatibus vitam suam tueri: nec talis dicitur se
 » interficere, sed tantum ex justa causa vitam morti
 » exponere. Less. Dub. 7. & Fil. N. 117. Vid. infra L.
 » 4. c. 3. D. 7.

A D D E N D A.

1191 Q. 217. Quid notandum sit circa distinctionem fame
 & honoris. R. Seqq. §. 1. *Fama*, est existimatio bona
 de aliquo, quoad aliquod ejus bonum, *Mol. T. 4. D.*
1. N. 4, & secundum hanc explicari debet definitio
Juristarum L. 5. §. 1. ff. De variis & extraord. cognit.
 quâ dicunt, quod fama sit illæ sæ dignitatis status,
 Legibus & moribus comprobatus. Dicitur 1.
Existimatio, nam licet fama (proprie loquendo)
 significet opiniones plurium de aliquo, tamen
 recte notat *Lugo de Just. D. 14. N. 1.* opinionem unius
 recte dici famam saltem partialem; notat autem
Jllsung T. 4. D. 3. N. 101. hanc existimationem habere
 rationem famæ, prout fundat sermocinationem,
 sive prout est causa, cur homines de aliquo loqui
 possint, si enim existimatio maneat interna, non est
 completa fama, nam fama à fando dicitur. 2. *Bona*,
 nam hic non intelligim⁹ famam malam, quâ aliqui
 propter crimina dicuntur famosi; neque famam
 indifferentem, quæ definiiri solet, multorum existi-
 matio de vita & moribus alterius, sed solam fa-
 mam bonam. 3. *Quoad aliquod bonum*, uti sunt vir-
 tus, scientiæ, vires, valetudo, pulchritudo, nobili-
 tas, opes, favor Principum, & quævis alia etiam
 extrinseca, quæ aliquam afferunt laudem, vel sal-
 tem potentiam plus operandi, talia enim com-
 mendant hominem & bonam de ipso existimatio-
 ne in causant, *Lugo n. 2.* Ex his

Colliges,

Colliges, infamiam esse existimationem malam de aliquo, quoad aliquod ejus malum, five, uti definit *Mol. D. 7. N. 4.* est læsio statûs, dignitatis seu conditionis personæ alicujus: de qua, quomodo nempe inducatur Jure vel facto, item ex delicto proprio aut alieno, vel ex officio, videri possunt *Molin. supra & Haunold. T. 2. à n. 501.* Et videri etiam debent dicenda *Lib. IV. à n. 786.*

§. 2. *Honor*, est testificatio quædam excellentiæ 1192 alterius, *S. Th. 2. 2. Q. 103. a. 1. five* (ut ait *Mol. D. 1. N. 1.*) est exhibitio alicujus rei velut in testimonium & recognitionem quandam excellentiæ, quam habet ille, qui honoratur. Dicitur 1. *testificatio*, quæ respectu Dei potest esse tantùm interna, uti rectè *S. Th.* sed respectu hominum, qui interna non nôrunt, requirit externa signa, quamvis secundum *Molin.* interna testificatio seu agnitio excellentiæ fit etiam honor respectu hominum, præsertim eorum, quibus aliunde est satis cognita. Quòd si fiat verbo, dicitur laus, quæ laus, si clarescat, id est, si veniat ad notitiam plurimorum, dicitur gloria, quasi clara, inquit *S. Thomas* ad 3. gloria enim definitur, *clara cum laude notitia.* Potest quòque eadem testificatio fieri aliis signis, uti erectione statuæ, cessione primi loci, corporis inflexione, genu-flexione &c.

2. *Quædam*, nam rectè notant *Molin. Lugo & alii* contra *Less. Lib. 2. c. 11. N. 2.* honorem non necessariò debere esse reverentiam, id est, testificationem cum submissione, nam *Joan. 10.* dicitur Deus honorificaturus Sanctos. *Tob. 1.* Rex honoravit Tobiam. *Esth. 6.* Assuerus honoravit Mardocheum, & tamen nec DEUS ad homines, nec hi Reges habuerunt submissionem ad suos subditos: potest tamen dici cum *Haunoldo num. 498.* honorem semper esse, vel cum submissione ipsius testificantis, vel saltem

cum intentione aut iudicio de submissione ab aliis exhibenda, quod innuit *S. Thomas a. 2. ad 1*, ubi ad 3. addit, honorem non deberi nisi ratione superioritatis, quæ non necessariò considerari debeat per comparisonem ad honorantem, sed saltem per comparisonem ad aliquos alios, quia in quolibet invenitur aliquid, ex quo potest alius eum Superiorem reputare, secundùm illud ad *Philip. 2. In humilitate Superiores invicem arbitrantes. 3. Excellentia*, id est, boni & perfectionis, propter quam, nisi aliquid aliud impediatur, fit dignus existimatione & significatione ejusdem existimationis, nam rectè notat *Lugo n. 4.* per illam testificationem, quæ est honor, debere intendi, non solùm significationem boni, sed etiam manifestationem internæ existimationis, quam quis saltem præsumitur habere de excellentia alterius. Dixi, *nisi aliquid aliud impediatur*, nam rectè notat *Less. n. 3.* dæmones & damnatos, licet habeant multas excellentias naturales, non esse honorandos, quia propter indurationem in malo & aversionem perpetuam à Fine ultimo reddiderunt se dignos omni ignominia. Ex his,

1193 *Colliges seqq. 1. Inhonoratio, est testificatio quædam mali seu imperfectionis in altero, cum significatione suæ malæ existimationis de illo. 2. Si honor sumatur, prout includit famam, eique superaddit testificationem, meritò dicit Less. n. 5. quòd honor fit majus bonum quàm fama: è contrà si fama sumatur prout contradistincta ab honore, Lugo n. 9. rectè dicit famam prævalere honori, quia melius est internè haberi pro bono, quàm externè tantùm dici bonum, & internè haberi pro malo.*

1194 *Q. 218. Quando nam peccetur graviter contra famam vel honorem. R. De hoc dari non potest regula una pro omni casu sufficiens, sed consideratis circumstantiis*